

[Bundvad.]

næste år. Der er således i høj grad grund til at hævde, at det haster med at få folkepensionsforslaget igennem, så administrationen kan få tid til dels at tilrettelægge opkrævningen af bidragene, dels at gennemføre hele den del af lovgivningen, som skal træde i kraft den 1. april næste år.

Tendensen i det ærede medlem hr. Poul Møllers tale var i det hele taget, at det hastede ikke, der skulle nye overvejelser til, måske kunne man billigere folkepensionen. Man måtte — efter at det ærede medlem har siddet i kommissionen i fem år og tygget på tingene — påny til at se efter, hvordan det er med forholdet mellem de forskellige indtægtsgrupper, når eventuelle fradrag skal beregnes o. s. v., o. s. v. Altså, det hastede ikke, der var en hel masse ting, man nu skulle til.

Derfor var det alligevel interessant at høre slutningsbemærkningen om, at de konservative trods alt ville blive ved forhandlingsbordet for at udnytte enhver forhandlingsmulighed. Jeg har dog fornemelsen af, at det ærede medlem kom til at fortale sig. Jeg tror, at det ærede medlem mente: at udnytte enhver forhandlingsmulighed. Jeg tror, man hellere burde sige lige ud, om man vil være med eller ikke, så vi kan gå til sagen.

Lorentzen: Den højtærede finansminister kunne ikke forstå min retsfølelse med hensyn til fradraget på de 35 pct. Jeg ved godt, at den højtærede finansminister ikke kan lide, at man taler om 35 pct.-reglen. Det var ikke specielt for at drille den højtærede finansminister, at jeg nævnte 35 pct.-reglen, men det var det letteste og mest bekvemme og vel også nok det, der stort set er lettest at forstå for os allesammen. Men må jeg ikke give den højtærede finansminister, som måske ikke i praksis har det samme kendskab til sociale forhold og småfolk som en del af os, min forklaring på, hvorfor jeg finder det uretfærdigt at reducere mindstebeløbet. Jeg mener at kende en del mennesker, der endnu i dag vil være kede af at møde på socialkontoret og i alle enkeltheder gøre rede for deres indtægts- og formueforhold, og som derfor afstår fra at tage det, vi i dag kalder aldersrente, og i stedet for vil gå over på mindste-

beløbet. Jeg mener, at netop den slags folk er meget værdifulde for samfundet, og dem bør samfundet ikke lægge vanskeligheder i vejen for. Mindstebeløbet kan ingen leve af i dag. Derfor er der mening i, at disse småfolk skal kunne foretage en garanteret, pristalsreguleret opsparing for at kunne supplere deres aldersrente eller folkepension med dette beløb.

Derfor tror jeg, at det psykologisk er urigtigt, og at det i det lange løb vil koste penge for staten og for det offentlige i det hele taget, hvis man fastholder, at der skal foretages en reduktion af mindstebeløbet for disse ofte meget beskedne folk, der har levet et nøjsomt og meget flittigt liv. Hvis den højtærede finansminister havde noget mere kendskab til arbejdet i de sociale udvalg og til den slags folk, tror jeg, han ville se på sagen med andre øjne.

Med hensyn til besparelserne, som den højtærede finansminister var meget inde på, er det rigtigt, at der står „påtænkte og opnåede besparelser.“ Det var netop udfraden betragtning, at det kunne være vanskeligt for regeringen at gennemføre dette, når den har stillet sig på den linie, at folkepensionen skal vedtages inden 1. oktober. Men forudsætningen må absolut være, at regeringen kommer med besparelsesforslag, og at den har sikret sig politisk flertal, parlamentarisk basis, for, at disse besparelser kan gennemføres. Jeg tror egentlig ikke, at det er helt rigtigt, når den højtærede finansminister en lille smule hånligt — ja, hånligt er vel for meget sagt, men sådan lidt let — bebrejder oppositionen, at den ikke har stillet besparelsesforslag. Jeg vil dog tro, at det til enhver tid — ikke mindst i en situation som denne — må være regeringen, der stiller besparelsesforslagene, og ikke oppositionen, for selvom oppositionen stillede besparelsesforslag, ville man jo overhovedet ikke vide, om regeringen agtede at gennemføre dem. Det må være regeringens opgave at stille besparelsesforslag, ikke oppositionens.

Med hensyn til disse 100 mill. kr. er det vel, hvis jeg ikke tager meget fejl, egentlig den højtærede finansminister selv, der har opereret med disse tal: 100 mill. kr. til overskuddet på statsfinanserne og 100 mill. kr. til folkeforsikringen. Disse tal er, tror jeg temmelig sikkert, først lanceret af den